

1035

1868. Ἐγκύκλιος πΚ. Γρηγορίου Ζ', τῆς 12 Ἰουλίου, ἐν 70, Α', σ. 399–401 καὶ ἐν 300, σ. 364–367.

«... ἐντελλόμενοι... ὅπως ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς, ἐν ἐκάστη συγκροτήσει μνηστείας, ἣτις ὀφείλει νὰ γίνεται ἐπὶ παρουσία τοῦ ἱερατικῶς προϊσταμένου καὶ δύο τῶν προκριωτέρων τῆς ἐνορίας, ἐχόντων βεβαίως τῶν μνηστευομένων τὴν νόμιμον ἡλικίαν, προσδιορίζεται προθεσμία ἐξ μηνῶν, ἢ τὸ πολὺ ἐνὸς ἔτους μέχρι τῶν γάμων, οἵτινες δεόν ἵνα ἐκτελῶνται ἐξ ἅπαντος ἐν τῇ λήξει τῆς προθεσμίας ταύτης καὶ οὐχὶ περαιτέρω, τὰ δὲ λόγῳ ἀρραβῶνος διδόμενα ἀμοιβαίως ψιλὰ σύμφωνα, θέλουσι συνίστασθαι εἰς δακτυλίδια ἐξ ἐκατέρας τῶν μερῶν, ἀξίας ἀναλόγου τῆς καταστάσεως τῶν μνηστευομένων, καὶ αὐτὰ μόνον λογίζονται ὡς καθ' αὐτὸ ἀρραβῶν, ὅστις, ἐν περιπτώσει διαλύσεως τυχόν τῆς μνηστείας, ἔχει ἐπιστρέφειν διπλάσιον παρὰ τοῦ μετανοοῦντος μέρους, λείψωσι δὲ ὅλως διόλου καὶ αἱ κατὰ τὸ διάστημα τῆς μνηστείας κακῶς ἐθιζόμεναι δωρεαί, τόσον παρὰ τοῦ μνηστῆρος, ὅσον καὶ παρὰ τῆς μνηστῆς, καθότι αἱ φιλοδοαί οὐδαμῶς λογίζονται ὡς ἀρραβῶν, καθὼς ἐπίσης καὶ τὰ ἐκ φιλοτιμίας ματαίως καὶ κατὰ τὸ δοκοῦν γινόμενα ἔξοδα καὶ φαγοπότια εἰς οὐδὲν μετροῦνται, οὔτε ἀπαιτοῦνται παντελῶς, μὴ γενομένου τοῦ γάμου. Ἐν τούτοις δέ, κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν ἀρραβῶνων δεόν ἵνα συντάσσονται καὶ τὰ ἀμοιβαία προικοσύμφωνα... Πρὸ πάντων δὲ οἱ μνηστῆρες μηδὲν ἔχουσιν ἐλευθέραν τὴν εἴσοδον καὶ ἔξοδον, μηδὲ συναναστρέφονται καὶ συνδιασκεδάζουσι μετὰ τῶν μνηστῶν αὐτῶν, ἐκτὸς ἐπισήμων καὶ ὡρισμένων ἐπισκέψεων...».

1036

1868. Κυβερνητικὴ διαταγή, ἀπὸ 8 Ὀκτωβρίου, δι' ἧς διετάχθησαν οἱ καδῆδες νὰ παύσουν ἀναμιγνύμενοι εἰς ὑποθέσεις θρησκευτικὰς τῶν χριστιανῶν, οἵαι αἱ περὶ διαθηκῶν καὶ προικοσυμφώνων. Μνημ. ἐν 177, σ. 380.

1037

1868. Ἐγκύκλιος πΚ. Γρηγορίου Ζ', περὶ τῶν περὶ τὸν γάμον ἀταξιῶν, ἐν 70, Α', σ. 404–406.

«... θεσπίζομεν... ἵνα ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ὑπάρχωσι κεκωλυμένα καὶ παντάπασιν ἀσυγχώρητα τὰ ἐκ πορνείας συνοικέσια... Καλῶς δὲ γνωσκέτω ἐκάστη, ὅτι ἐκ τῆς τοιαύτης ἀπάτης καὶ παραπείσεως, οὐδὲν ὠφεληθήσεται, ἀλλὰ τὸ κοινὸν ὄνειδος καὶ τὴν ἀτιμίαν καὶ τὴν ἀνωφελῆ θερίσει μεταμέλειαν. Ἡ γὰρ Ἐκκλησία οὐδεμίαν ἀγωγὴν καὶ αἴτησιν κατηναγκασμένης στεφανώσεως παραδέχεται τοῦ λοιποῦ τῶν οὕτω παρεκτροπομένων νεανίδων. Ἀλλ' ὁ μὲν ἀκόλαστος ἀνὴρ, ὁ τολμήσων τοιοῦτον ἀπάτης ἀνοσιούργημα, ἀφοῦ ἐλεγχθῇ, παιδευθήσεται δι' αὐστηρᾶς σωματικῆς ποινῆς, ἐπὶ ἐν ὅλῳ ἔτος περιορισμένος καὶ καταναγκαστικῶς ἐργαζόμενος. Ἡ δὲ ἀπατηθεῖσα νεᾶνις ἐγκαταλειφθήσεται μετὰ τοῦ κοινοῦ ὄνειδους τῶν οἰκείων καὶ συγγενῶν...».

